

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [bg](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska. Översättningen till är dock redan färdig.

engelska

Swipe to change

**Arvsrätt**

Bulgarien

*Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notaries i EU (CNUe).*

**1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?**

Den som har fyllt arton år och är vid sina sinnens fulla bruk har rätt att förordna om sin kvarlåtenskap i ett testamente. Testatorn får inkludera alla sina ägodelar i testamentet. Ett testamente kan vara handskrivet (av testatorn själv och med dennes underskrift) eller upprättas av en notarie i närvaro av två vittnen.

Ett handskrivet testamente måste helt och hållet skrivas av testatorn själv. Denne måste också själv datera och skriva under testamentet. Underskriften måste vara placerad efter instruktionerna för förordnandet. Testamentet kan överlämnas till en notarie i ett förseglat kuvert för säker förvaring. I detta fall skriver notarien en förklaring om att han eller hon ska förvalta testamentet på kuvertet. Förklaringen skrivs under av testatorn och notarien och förs in i ett speciellt register.

Om ett testamente upprättas av en notarie måste två vittnen vara närvarande.

Testatorn talar om för notarien hur han/hon önskar fördela sin kvarlåtenskap. Notarien skriver ner testamentet och läser sedan upp det för testatorn och vittnena. Notarien anger i testamentet att dessa formaliteter har respekterats samt plats och datum för testamentets upprättande. Därefter undertecknar testatorn, vittnena och notarien testamentet. Då en notarie upprättar ett testamente ska denne agera i enlighet med artikel 578.1 och 578.2 i civilprocesslagen.

Om testatorn inte kan skriva under testamentet måste han eller hon uppge ett skäl till detta, och notarien ska göra en anteckning om detta i testamentet före uppläsningen.

**2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?**

Bestämmelserna om registrering ändrades den 1 januari 2001, och numera är det obligatoriskt att registrera en kopia av offentliggjorda testamenten gällande fast egendom eller rättigheter till fast egendom.

**3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?**

Den avlidnes efterlevande make och barn, eller, om det inte finns några släktingar i rakt nedstigande led, den avlidnes föräldrar, har rätt till laglott. Om testatorn har släktingar i rakt nedstigande led, föräldrar som fortfarande är i livet eller en make har testatorn inte rätt att göra ett förordnande om egendom eller en gåva som negativt påverkar dessa personers laglott. Den totala summan för samtliga förmånstagares laglott kan uppgå till fem sjättedelar av kvarlåtenskapen, om den avlidne efterlämnar en make och två eller fler barn. Den del av kvarlåtenskapen som inte ingår i laglotten har testatorn rätt att fördela efter eget gottfinnande.

Om det inte finns någon efterlevande make har släktingarna i rakt nedstigande led (inklusive adopterade personer) rätt till följande laglott: ett barn eller detta barns släktingar i rakt nedstigande led – hälften av kvarlåtenskapen; två eller fler barn eller deras släktingar i rakt nedstigande led – två tredjedelar av testatorns kvarlåtenskap.

Om det finns både släktingar i rakt nedstigande led och en efterlevande make är makens laglott lika stor som varje barns laglott. Då är den del av kvarlåtenskapen som testatorn fritt förfogar över en tredjedel om det finns ett barn, en fjärdedel om det finns två barn och en sjättedel om det finns tre eller fler barn.

Om testatorn inte efterlämnar några släktingar i rakt nedstigande led är makens laglott hälften av kvarlåtenskapen om han eller hon är enda arvtagare, och en tredjedel om den avlidnes föräldrar är vid liv.

Den kvarlevande förälderns/de kvarlevande föräldrarnas laglott motsvarar en tredjedel av kvarlåtenskapen.

**4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?**

Följande principer gäller om en person avlider utan att efterlämna ett testamente:

**Om den avlidne var ensamstående utan barn** ärver de efterlevande föräldrarna/den efterlevande föräldern lika delar av kvarlåtenskapen (artikel 6 i arvslagen, nedan kallad ZN). Om den avlidne endast har släktingar i rakt uppstigande led som är två eller fler generationer äldre än den avlidne, ärver de som är närmast besläktade med den avlidne lika stora delar (artikel 7 ZN). Om det bara finns efterlevande syskon ärver dessa lika delar (artikel 8.1 ZN). Om det finns efterlevande syskon och släktingar i rakt uppstigande led som är två eller fler generationer äldre får syskonen två tredjedelar av kvarlåtenskapen och släktingarna i rakt uppstigande led en tredjedel (artikel 8.2 ZN).

**Om den avlidne var ensamstående men har efterlevande barn** ärver vart och ett av barnen en lika stor del av kvarlåtenskapen (artikel 5.1 ZN). Om den avlidne haft barn som gått bort ärver i stället det avlidna barnets släktingar i rakt nedstigande led enligt arvsordningen (representationsordningen).

**Om den avlidne efterlämnar en make** men inga barn, släktingar i rakt uppstigande led, syskon eller syskons släktingar i rakt nedstigande led ärver maken hela kvarlåtenskapen (artikel 9 ZN).

Om maken ärver kvarlåtenskapen tillsammans med släktingar i rakt uppstigande led eller syskon eller deras släktingar i rakt nedstigande led, ärver maken hälften av kvarlåtenskapen om arvsförfarandet inleds mindre än tio år efter att äktenskapet ingicks. I annat fall ärver maken två tredjedelar av kvarlåtenskapen. Om maken ärver kvarlåtenskapen tillsammans med släktingar i rakt uppstigande led och syskon eller deras släktingar i rakt nedstigande led ärver maken en tredjedel av kvarlåtenskapen i det förra fallet och två tredjedelar i det senare fallet.

**Om den avlidne efterlämnar en make och barn** ärver maken och barnen lika delar (artikel 9.1 ZN).

**5 Vilken typ av myndighet är behövlig när det gäller****5.1 arvsrättsliga frågor?**

Det finns inget speciellt förfarande för arvtagares accept av arv.

En person som har ett handskrivet testamente i sin ägo måste ansöka hos en notarie om offentliggörande av testamentet så snart han eller hon får kännedom om testatorns frånfälle.

Alla berörda parter får ansöka hos distriktsdomaren på den plats där arvsförfarandet inleds om fastställande av en tidsfrist för inlämnande av testamentet till en notarie för offentliggörande.

Notarien offentliggör testamentet genom en skriftlig förklaring som innehåller en beskrivning av testamentsvillkoren och information om att testamentet har öppnats. Förklaringen ska undertecknas av den person som lämnade in testamentet och av notarien. Det papper på vilket testamentet skrevs bifogas förklaringen, och personerna ovan undertecknar varje sida med sina initialer.

Om testamentet lämnades in till en notarie för säker förvaring före testatorns frånfälle (artikel 25.2 ZN) är det denna notarie som ska utföra stegen ovan.

### **5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?**

Arvsöverlåtelsen sker efter att en förklaring om accept av arv har utfärdats. Accepten träder i kraft då arvsförfarandet inleds.

En skriftlig förklaring om accept kan lämnas in till distriktsdomaren där arvsförfarandet inleds. I detta fall registreras förklaringen i ett särskilt register.

Det anses också som accept av arv om en arvtagare utför en handling som tydligt visar att denne har för avsikt att ta emot arvet, eller om en arvtagare undanhåller ärvd kvarlåtenskap. I det senare fallet går arvtagaren miste om sin del av den undanhållna kvarlåtenskapen.

På begäran av en berörd part kan distriktsdomaren kalla den person som har rätt att ärvva och fastställa en tidsfrist för när han eller hon senast ska lämna in en förklaring om avstående från eller accept av arv. Om talan har väckts i domstol mot arvtagaren fastställs tidsfristen av den domstol som hanterar målet.

Om arvtagaren inte svarar inom tidsfristen förlorar han eller hon sin arvsrätt.

En förklaring om accept av arv registreras i domstolens särskilda register.

Avstående av arv görs enligt samma förfarande och registreras på samma sätt.

### **5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?**

Samma förfarande som för avstående från eller accept av arv gäller.

### **5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?**

Det finns inget särskilt förfarande för avstående från eller accept av laglott. En arvtagare som har rätt till laglott men inte kan få ut denna i sin helhet på grund av legat eller gåvor kan ansöka hos domstol om att dessa legat/gåvor (utom vanliga gåvor) ska lämnas tillbaka till dödsboet av arvtagaren i fråga och därefter minskas i den utsträckning som krävs för att hela laglotten ska kunna mottas.

Om en arvtagare vars laglott påverkas negativt ska kunna göra sin arvsrätt gällande gentemot personer som inte är lagliga arvtagare måste denne först ha accepterat arvet på grundval av en detaljerad beskrivning av kvarlåtenskapen.

För att man ska kunna fastställa storleken på den del av kvarlåtenskapen som inte ingår i laglotten och storleken på arvtagarens laglott räknas alla tillgångar som tillhörde testatorn vid dennes bortgång in i dödsboet, efter att skulder och eventuell ökning av arvet enligt artikel 12.2 i arvslagen har dragits av.

Eventuella gåvor (utom vanliga gåvor) läggs sedan till dödsboet, i enlighet med deras status vid gåvotillfället och deras värde: Om gåvan är en fastighet räknar man med värdet vid den tidpunkt då arvsförfarandet inleddes. Om det gäller lös egendom räknar man med värdet vid gåvotillfället.

Arvtagarnas andelar enligt testamentet minskas proportionellt, utan att göra skillnad mellan arvtagare och testamentstagare, utom om testatorn uttryckligen angett något annat.

## **6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleddes av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).**

De finns två huvudsakliga sätt att avveckla en egendom: juridisk fördelning och frivillig fördelning. Varje delägare har rätt till sin del, oavsett dess storlek.

Frivillig fördelning görs i form av ett avtal med samtliga delägares samtycke. Enligt artikel 35.1 i äganderättslagen måste frivillig fördelning av all lös egendom värd mer än 50 bulgariska lev och all fast egendom göras skriftligen, och underskrifterna måste intygas av en notarie. Vid frivillig fördelning omvandlas varje deläggares nominella del i den gemensamma egendomen till en separat och oberoende äganderätt för en reell del av de gemensamt ägda tillgångarna.

Juridisk fördelning görs genom ett särskilt förfarande enligt artikel 341 och följande artiklar i civilprocesslagen. Det finns ingen preskriptionstid för en ansökan om fördelning av tillgångar. Ärendet behandlas som ett tvistemål och består av två delar.

Först fastställs om fördelningen är tillåtlig.

Den av arvtagarna som begär fördelning lämnar in en skriftlig ansökan till distriktsdomstolen där följande bifogas:

1. Testatorns dödsattest och ett arvsintyg.
2. Ett intyg eller annat skriftligt bevis gällande kvarlåtenskapen.
3. Kopior av ansökan och dess bilagor till övriga arvtagare.

Under domstolens första sammanträde kan en annan arvtagare ansöka skriftligen om att andra tillgångar ska inkluderas i dödsboet. Vid detta tillfälle kan också en arvtagare begära att en annan arvtagare utesluts från fördelningen, att dennes del av arvet ska ändras eller att vissa tillgångar ska inkluderas i kvarlåtenskapen.

Vid fördelningsförfarandet hör domstolen tvister om ursprung, adoptioner, testamenten, det skriftliga bevismaterialets autenticitet och ansökningar om att minska beloppet för förordnanden eller gåvor enligt testamentet.

Målets första del avslutas med en dom om huruvida fördelningen ska anses tillåtlig. Domstolen fastställer vilka tillgångar som ska fördelas och mellan vilka personer, samt varje arvtagares andel i arvet. När domstolen fattar ett beslut om att tillåta en fördelning av lös egendom fastställer den också vilken delägare som ska tilldelas egendomen i fråga.

Om en eller flera av arvtagarna underlåter att använda egendomen i enlighet med arvsrätten kan domstolen, i samma dom eller i en senare dom, på begäran av en arvtagare besluta vilka arvtagare som ska använda vilka tillgångar efter fördelningen eller vilka summor användarna ska betala till övriga arvtagare i utbyte mot användningen.

Målets andra del är själva fördelningen. De olika delarna av arvet fastställs, och de gemensamma tillgångarna omvandlas till de olika arvtagarnas privata egendom. Det görs genom utarbetande av en förklaring om fördelning och genom lottdragning. Domstolen utarbetar förklaringen om fördelning på grundval av ett expertutlåtande i enlighet med arvslagen. Efter att ett utkast till förklaring har gjorts sammankallar domstolen parterna, presenterar förklaringen för dem och hör deras invändningar. Efter detta utarbetar domstolen den slutliga förklaringen och utfärdar en dom om denna. Efter att denna dom träder i kraft sammankallar domstolen parterna för lottdragning. Domstolen kan besluta att fördela arvet mellan arvtagarna utan lottdragning om det är omöjligt eller alltför besvärligt att använda sig av lottdragning.

Om en tillgång är odelbar och inte kan tillskrivas en enda person beslutar domstolen om försäljning vid en offentlig auktion. Parterna har rätt att bjuda på tillgången under auktionen.

Om den odelbara tillgången är ett hem som tidigare ingått i en äktenskaplig egendom som avvecklats vid den ena makens bortgång eller genom skilsmässa, och den efterlevande maken/f.d. maken som är förälder till barnen i äktenskapet inte har ett eget hem, kan domstolen på begäran av maken besluta att hela hemmet ska överlåtas till maken. Övriga delägare får ersättning för sin andel i hemmet i form av andra fastigheter eller kontanter.

Om den odelbara tillgången är ett hem kan en delägare som bodde där när arvsförandet inleddes, och som inte har något annat hem, ansöka om att hemmet ska överlåtas till honom/henne och att övriga arvtagare ska ersättas för sin andel i hemmet med andra fastigheter eller kontanter. Om flera delägare uppfyller dessa villkor och ansöker om att tilldelas hemmet får den som erbjuder högst pris behålla det.

En ansökan om överlåtelse måste lämnas in senast vid domstolens första sammanträde efter att beslutet om att tillåta fördelningen träder i kraft. Tillgångens värde fastställs till det aktuella värdet.

Vid en uppgörelse i kontanter måste betalningen, inbegripet lagenlig ränta, göras inom sex månader från det datum då beslutet om överlåtelse träder i kraft.

Den delägare som tilldelas tillgången i fråga räknas som ägare då kontantsumman inklusive ränta betalas. Detta ska ske inom en fastställd tidsfrist. Om denne inte betalar inom tidsfristen blir beslutet om överlåtelse ogiltigt, och tillgången i fråga säljs på offentlig auktion. Tillgången kan också överlåtas till en annan delägare som uppfyller kraven och har ansökt om överlåtelse inom den fastställda tidsfristen. I detta fall blir det inte fråga om en auktion, på villkor att delägaren omedelbart betalar ett belopp motsvarande tillgångens uppskattade värde minus sin andel i tillgången. Beloppet fördelas proportionellt mellan de övriga delägarna.

Det är möjligt att avbryta ett juridiskt fördelningsförfarande och i stället dela upp dödsboet genom ett avtal mellan parterna. Avtalet måste godkännas av en domstol.

### **7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?**

En person blir arvtagare eller testamentstagare genom sin förklaring om accept av arv. Före förklaringen kan en person som har rätt att ära tillgångar förvalta dödsboet och väcka talan om besittningsrätt för att den ska bevaras.

### **8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?**

Genom att acceptera sin del i (det fördelade) dödsboet tilldelas varje arvtagare eller testamentstagare en nominell del av testators tillgångar och skulder i dödsboet.

Arvtagare som accepterar arvet blir ansvariga för eventuella skulder i en utsträckning som är proportionell mot deras andel i arvet.

En arvtagare som har accepterat arvet på grundval av en detaljerad beskrivning har endast ansvar för skulder upp till ett belopp som motsvarar dennes del av dödsboet.

Accept av arv på grundval av en detaljerad beskrivning måste göras skriftligen inför distriktsdomaren inom tre månader från det att arvtagaren får kännedom om att ett arvsförfarande inletts. Distriktsdomaren kan förlänga tidsfristen med upp till tre månader. Förklaringen om accept av arv registreras i domstolens särskilda register.

Personer som förklarats rättsligt oförmögna, myndigheter samt ickestatliga organisationer kan endast acceptera arv på grundval av en detaljerad beskrivning. Om en arvtagare accepterar arvet på grundval av en detaljerad beskrivning kan övriga arvtagare göra detsamma, utan att det påverkar deras rätt att avstå från eller acceptera arvet.

Den detaljerade beskrivningen upprättas i enlighet med civilprocesslagen.

### **9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?**

Kopior av offentliggjorda testamenten som gäller fast egendom och rättigheter till fast egendom måste registreras. När det gäller universella testamenten intygas den fasta egendomens befintlighet i den relevanta domstolens distrikt genom en förklaring som undertecknas av förmånstagaren och bevitnas av en notarie. I förklaringen identifieras den fasta egendom som förmånstagaren är medveten om i domstolsdistriktet i fråga. Förklaringen lämnas in tillsammans med testamentet till registreringsdomaren i det distrikt där egendomen finns.

Registreringsdomaren beordrar registreringskontoret på den ort där egendomen finns att registrera den genom att föra in de handlingar som ska registreras i offentliga register.

Två notariebevitnade kopior av testamentet gällande fast egendom och rätt till fast egendom ska bifogas ansökan om registrering.

#### **9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?**

Det är inte obligatoriskt att utse en boutredningsman. Testatorn kan utse en eller flera personer med rättslig handlingsförmåga till boutredningsmän.

På begäran av en berörd part kan distriktsdomaren på den plats där arvsförandet inleds fastställa en tidsfrist inom vilken den utsedde personen ska acceptera uppdraget. Om denne inte accepterar uppdraget inom tidsfristen anses han eller hon ha avstått från uppdraget.

Distriktsdomaren kan frånta en person rollen som boutredningsman om denne är oaktsam eller fråntas sin rättsliga handlingsförmåga, eller om denne uppför sig på ett sätt som är oförenligt med det förtroende som en boutredningsman åtnjuter.

#### **9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?**

Se svaret på frågan ovan.

Om den avlidne inte efterlämnade något testamente eller inte utsåg en boutredningsman kan en person med arvsrätt göra boutredningen och väcka talan om besittningsrätt för dödsboets bevarande fram till dess att en förklaring om accept av arv har utfärdats.

#### **9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?**

Boutredningsmannen ska utarbeta en detaljerad beskrivning av tillgångarna och bjuda in arvtagarna och testamentstagarna att delta.

Boutredningsmannen tar över äganderätten till dödsboet och förvaltar det på det sätt som krävs för att utföra instruktionerna enligt testamentet.

Boutredningsmannen har inte befogenhet att överlåta tillgångar utom då detta är nödvändigt och godkänns av distriktsdomaren, som fattar sitt beslut efter att ha hört arvtagarna.

### **10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsfall för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?**

Om testatorn efterlämnade ett handskrivet testamente offentliggör notarien testamentet genom en skriftlig förklaring som innehåller en beskrivning av testamentsvillkoren och information om att testamentet har öppnats.

Arvtagarna ska enligt lagen få ett arvsintyg från borgmästaren i den kommun där den avlidne hade sin sista permanenta adress. Arvsintyg utfärdas endast för en person som var registrerad i folkbokföringsregistret vid sin bortgång och för vilken en dödsattest har utfärdats.

Intyget utfärdas enligt artikel 24.2 i folkbokföringslagen och artikel 9 i förordningen om intyg på grundval av folkbokföringsregistret. Intyget utfärdas till den legala arvtagaren, dennes rättsliga företrädare eller en tredje part, om den senare behöver intyget för att kunna utöva legitim befogenhet eller uttryckligen har beviljats fullmakt genom ett notariebevitnat dokument.

Följande handlingar krävs för att intyget ska kunna utfärdas:

- En ansökan på en blankett från folkbokföringsregistrets (Grao) informationscenter med upplysningar om den avlidnes arvtagare. Blanketten måste lämnas in av en arvtagare eller av en person som beviljats fullmakt av en arvtagare.
- En kopia av dödsattesten (om denna utfärdats i en annan kommun).
- Sökandens identitetshandling.
- En notariebevitnad fullmakt om ansökan lämnas in av en företrädare med fullmakt.

Senaste uppdatering: 11/12/2015

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.